

Naj milost jubilejnega daru razsvetli zadnji del letošnjega postnega časa s posebnim upanjem, da bi Gospod omogočil nov razcvet poklicev v posvečeno in duhovniško življenje, in bi se tako v Cerkvi ohranila daritev molitve in duhovniškega služenja.

Naj bo zgled Marije pod križem znamenje brezpogojnega sprejemanja in enkratnega materinstva, h kateremu je poklicano srce vsake žene.

Naj velikonočno veselje napolni srca vseh ljudi in naj vladarji narodov začutijo močno hrepenenje po miru in bratskem sožitju vseh narodov.

Naj se vsak krščeni čuti ljubljenega in po imenu poklicanega od Vstalega Kristusa, ki naj ga z življenjem oznanja svojim bratom in sestram v skladu z evangelijem.

Naslednja srečanja za poklice

4. aprila 2025 ob 20.30
Večer namenjen otrokom iz
skupine „Geremia“
v župniji sv. Pija X

20. aprila 2025
Vstajenjska nedelja – Velika noč

MOLITEV OB 62. SVETOVNEM DNEVU POKLICEV

Gospod Jezus,
postal si romar med nami,
vedno hodiš pred nami in nas spremljaš:

pokaži nam pot
da bomo sledili tvojim stopinjam
in varno hodili po poti evangelija.

Naj tvoj Sveti Duh
razpre v naših srcih
vrata vere:
naj nas nauči moliti,
prositi za odpuščanje in odpuščati.
Ob poslušanju tvoje besede
in v duhu resnične sprave
lahko slišimo in razumemo
tvoj glas, ki nas vedno kliče.

Daj, da bi postali tvoji učenci in učenke,
da bi po naših življenjih
Cerkev obogatela z mnogimi poklici,
in bi se tako vsak človek lahko zavedel,
da je ljubljen in blagoslovljen
in tako spoznal življenje in upanje
Božjih sinov in hčera.

Amen

Centro Diocesano Vocazioni
328.9359991 | cdv.trieste@gmail.com

Facebook [centrodiocesanovocazioni.trieste](https://www.facebook.com/centrodiocesanovocazioni.trieste)

Nevidni Samostan

APRIL 2025

Verovati Upati Ljubiti

To je pobuda tržaškega škofijskega središča za poklice, ki ima svoj sedež v tržaškem Škofijskem semenišču
UL. Besenghi,16 34143 Trst (TS)

Nekaj odmevov preteklega meseca...

Gospod, prosimo te za Cerkev: da bi s poslušnostjo Duhu in pod vodstvom papeža okrepila vezi občestva in po premagovanju vseh delitev in razhajanj zasijala kot preroko znamenje edinosti in složnosti.

SPRAVA

Zadnji temeljni trenutek jubilejnega življenja, s katerim se srečujemo v teh mesecih - a zagotovo ne najmanj pomemben - je sprava. V času romarske izkušnje, ob prehodu skozi Sveta Vrata, je sprava trenutek ponovnega odkritja Božjega usmiljenja, njegove ljubezni do nas, ki nas okrepi na poti, tako da lahko že zdaj rečemo: „Ljubljen sem, zato obstajam; in večno bom obstajal v ljubezni, ki ne razočara in od katere me ne bo mogel nihče in nič ločiti.“ [SnC, 21].

Ta osrednji vidik Jubileja se že od najzgodnejše izkušnje v zgodovini Cerkve prevaja z izrazom odpustek, ki ga razumemo kot odpuščanje, in ga ljudje doživijo, ko se odpravijo na to romanje. Odpuščanje in romanje pravzaprav sestavljata izkušnjo Jubileja, ki jo tudi dejansko uresničijo. Pravzaprav je odpustek vedno vplival na ljudi s popolnim odpuščanjem dolgov, osvoboditvijo sužnjev, zemljiščem, ki za dobo enega leta

počiva. Toda kaj dejansko uresničuje to odpuščanje? Ne gre za pot, ki jo opravimo peš, ne za prehod skozi Vrata, ampak gre za zvestobo. Ne toliko človeško zvestobo, ampak tisto, ki jo je prisegel Bog kot zaljubljenec par excellence. Zvestoba pomeni graditi danes, tudi brez takojšnjih rezultatov, z upanjem, da bo jutri morda bolje. Obljuba pomeni „promittere“, dobesedno ‘oblikovati rast’, pomeni dati življenje. Obljubiti pomeni zaznati sebe vedno v naprej, pomeni priznati, da je življenje čudež, skrivnost, Bog, drugi, jaz sam. Obljuba pomeni razumeti življenje ne kot nadvlado, ne kot lastnino, ampak kot prihodnost, ki jo je treba srečati. Zakonca sta vedno obljubljena, vedno morata iskati drug drugega, tudi otrok je za starše vedno skrivnost, ki jo je treba sprejeti, pričakovati in spremljati. Same bolečine, ki izdajo obljubo, napačni koraki, ki grenijo pot, lahko postanejo poti: če jih živimo v luči obljube, namesto da bi upočasnile pot, jo znova zaženejo.

Božja Beseda

Iz pisma Efežanom

(Ef 2,11-22)

Zato pomnite, da so vas, ki ste v mesu pogani, ti, ki se imenujejo obrezane, a so obrezani z roko v mesu, nekoč imenovali neobrezane. Pomnite torej, da ste bili v tistem času ločeni od Mesija,

zunaj Izraelovega občestva in tuji zavezam obljube. Bili ste brez upanja in v svetu brez Boga. Zdaj pa ste v Kristusu Jezusu vi, ki ste bili nekoč oddaljeni, postali po Kristusovi krvi bližnji. Kajti on je naš mir, on, ki je iz obeh napravil eno, s tem da je podrl steno pregrade, to je sovraštvo.

V svojem mesu je odpravil postavo zapovedi v predpisih, da bi v sebi iz dveh ustvaril enega, novega človeka. Vzpostavil je mir in po križu spravil oba z Bogom v enem telesu, ko je v svoji osebi ubil sovraštvo. Prišel je, da bi oznanil mir vam, ki ste bili daleč, in mir tistim, ki so bili blizu. Kajti po njem imamo oboji dostop k Očetu v enem Duhu. Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč sodržavljani svetih in domačini pri Bogu. Sezidani ste na temelju apostolov in prerokov. Vogelni kamen pa je sam Kristus Jezus, v katerem se zedinja celotna zgradba, tako da raste v svet tempelj v Gospodu. Vanj se z drugimi tudi vi vzdavate za Božje bivališče v Duhu.

Klici in priprošnje redovnice benediktinke iz samostana sv. Ciprijana (Ts)

Da bi v tem težkem zgodovinskem času Gospod podpiral pot Cerkve, da ne bi usahnila luč vere in dobrodelnost ljubezni.